

MIJN BOEK

In de twintigste thriller van drievoudig Gouden Strop-winnaar **CHARLES DEN TEX** (72) wordt een cafébaas verdacht van de dood van zijn vriendin.

Geluk is in principe ontastbaar. Tegelijk koesteren we in ons leven allerlei dingen waar overblijfselen van geluk aan kleven: een voorwerp, een kledingstuk, die foto. Geluk is ongrijpbaar, maar je kunt wel de herinnering eraan vasthouden. En dat doet Harm van Gast.

Toen vroeg ik me af: is er eigenlijk een standaard voor geluk? Anders moet ik er een maken. Net als in de kluizen van Europa ergens een voorbeeld ligt van wat precies een kilogram is, wat een meter enzovoort, moest ik iets bedenken waaraan je geluk kunt afmeten. Ik ben eerst op internet gaan rondkijken of iemand al bezig was met gelukmetingen. Nou, het leeft heel erg. En zo ontstond een mysterieus bureau dat zich met van alles bemoeit zonder dat iemand er iets vanaf weet. Dat is een reële angst; de besturende elite zoals de EU, is

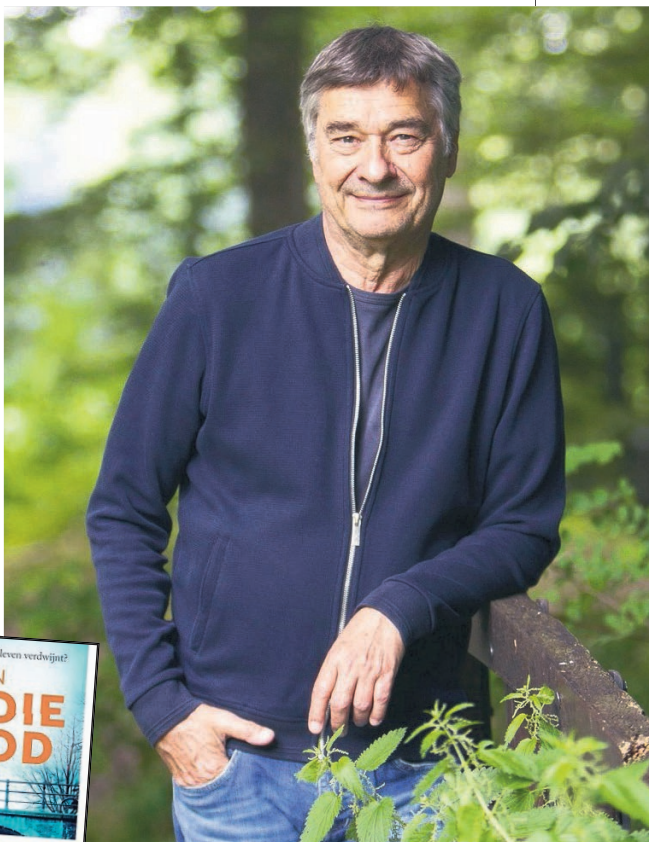
voor veel mensen iets abstracts, iets waar ze bang voor zijn. Ze hebben er geen invloed op en als je zo'n instantie tegen je krijgt, ben je nog niet jarig. Dat ondervindt Harm aan den lijve. Het zou me overigens niets verbazen als zo'n bureau echt bestaat. Door geluk te verambtelijken wordt het concreet, meetbaar. En daardoor kun je erom vechten, maar ook om lachen. Tenminste, dat doe ik.'

→ *Een mooie dood* verschijnt op 9 juli bij HarperCollins Nederland € 22,99

Een mooie dood gaat over een caféhouder in Amsterdam, Harm van Gast, die zijn geluk kwijtraakt en op zoek moet naar de oorzaak hiervan. Hoe verdwijnt geluk? In zijn geval als hij zijn vriendin Imane 's nachts dood aantreft in het café. De politie verdenkt hem, maar Harm weet één ding: hij heeft het niet gedaan. Het is een redelijk hard-boiled verhaal, met flinke knokpartijen. Een beetje afwijkend van wat ik normaal schrijf. Het speelt in de twee jaar waarin de wereld stillag vanwege corona – een periode waarvan ik achteraf denk: het leek vier maanden. Nu wéér. Was dat twéé jaar?

Mijn uitgever liet weten niet te zitten wachten op boeken over corona, maar *Een mooie dood* gaat niet over corona. Het is er gewoon. Het paste als achtergrond heel goed in dit verhaal. Er is bijvoorbeeld een personage dat zich uit wantrouwen met de overheid niet laat vaccineren. Harm doet dat wel, maar oordeelt verder niet. Hij is de geboren kastelein. Hij staat veilig achter de bar en hoort het allemaal aan, want een klant is een klant.

Ook Harms leven is door corona tot stilstand gekomen, want het café moet dicht. Hij heeft dus de tijd om zich bezig te houden met de moord op Imane. En die gasten die hem in zijn eigen kroeg in elkaar traptten, wie waren dat? Het idee van een cafébaas voor wie de dood van zijn vriendin het einde van zijn geluk betekent, had ik een jaar of tien geleden al in mijn computer gezet. Toen ik het oppikte, dacht ik: wat wil ik met dat geluk?

‘Die gasten die hem in zijn kroeg in elkaar traptten, wie waren dat?’